

Sygn. akt V ACa 121/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2013r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Tomasz Pidzik
Sędziowie:	SA Anna Tabak (spr.) SA Olga Gornowicz-Owczarek
Protokolant:	Anna Fic

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2013r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko A. F.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 30 października 2012r., sygn. akt X GC 218/12

- zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 3 w stosunku do pozwanej A. F. w zakresie odsetek od kwoty 86.996,80 złotych od 14 marca 2012r. w ten sposób, że należą się one w wysokości ustawowej, a w pozostałej części oddala roszczenie odsetkowe;
- w pozostałej części oddala apelację;
- zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 3.617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt V ACa 121/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 30 października 2012 r. – zaocznym w stosunku do pozwanego A. S. – Sąd Okręgowy w Gliwicach:

- oddalił powództwo w stosunku do pozwanego M. S. i zasądził od powoda na jego rzecz kwotę 3 617 zł kosztów procesu;

- zasądził solidarnie od pozwanych A. S. i A. F. na rzecz powoda kwotę 122 304,93 zł z odsetkami od kwoty 86 996,80 zł od 14 marca 2012 r. według stopy w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP oraz koszty procesu w wysokości 12 133 zł.

Wydanie wyroku poprzedziły następujące ustalenia faktyczne:

Na podstawie wniosku powoda z dnia 10 grudnia 2009 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Zabrzu prowadził egzekucję przeciwko (...) Sp. z o.o. w Z. (dalej: (...) Sp. z o.o.) pod sygn. akt KM 469/10 w celu wyegzekwowania zadłużenia objętego tytułem wykonawczym w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 2 września 2009 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 25 września 2009 r., sygn. akt VIII Co 5235/09.

Postępowanie egzekucyjne zostało skierowane do całego majątku zobowiązanej spółki. W wyniku podjętych czynności powód uzyskał w toku egzekucji kwotę łączną 11.972,27 zł. Kaucja w wysokości 14.701 zł wpłacona przez (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) S.A. została przekazana na konto Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrzu do sprawy o sygn. akt KM 5163/11. Postanowieniem z dnia 11 marca 2011 r. Komornik Sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko spółce na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. wobec jedynie częściowej skuteczności.

Zobowiązanie objęte ww. tytułem wykonawczym wynikało z umowy kompleksowej pakietu (...) z dnia 18 lipca 2007 r., załącznika do Umowy kompleksowej pakietu (...) – Postanowienia szczegółowe dotyczące „(...) z dnia 18 lipca 2007 r., Aneksu nr (...) do Umowy kompleksowej pakietu (...) – Zapisy szczegółowe dotyczące rachunku pomocniczego z dnia 29 listopada 2007 r., Aneksu nr (...) do Umowy kompleksowej pakietu (...) – Postanowienia szczegółowe dotyczące karty obciążeniowej (...) z dnia 12 lutego 2008 r., Aneksu nr (...) do Umowy kompleksowej pakietu (...) – Zapisy szczegółowe dotyczące limitu debetowego z dnia 26 marca 2008 r.

Na podstawie Aneksu nr (...) z dnia 26 marca 2008 r. został udzielony spółce limit debetowy w rachunku bieżącym w wysokości 100 000 zł, z którego spółka mogła korzystać do dnia 25 marca 2009 r.

Pozwany M. S. pełnił funkcję członka zarządu (...) Sp. z o.o. w okresie od dnia 3 lipca 2007 r. do dnia 11 lipca 2008 r. Do KRS (...) Sp. z o.o. został wpisany w dniu 16 listopada 2007 r., zaś wykreślony został w dniu 12 września 2008 r.

Pozwana A. F. funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. objęła dnia 11 lipca 2008 r. Została odwołana z funkcji prezesa zarządu w dniu 17 kwietnia 2009 r., na skutek złożonej w dniu 3 kwietnia 2009 r. rezygnacji z powodu braku decyzji Zgromadzenia Wspólników o likwidacji lub ogłoszeniu upadłości spółki. Pozwana zgromadzeniu wspólników w dniu 17 października 2009 r. głosowała przeciwko uchwale o kontynuowaniu działalności spółki.

Dnia 17 kwietnia 2009 r. Zgromadzenie Wspólników (...) Sp. z o.o. wybrało na funkcję prezesa zarządu A. S.. Po przeprowadzonej dyskusji na temat sytuacji finansowej spółki, wspólnicy podjęli uchwałę w sprawie kontynuowania działalności spółki, przeciwko której zagłosowała A. F..

Na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników (...) Sp. z o.o. w dniu 18 listopada 2009 r. A. S. złożył wypowiedzenie umowy o pracę oraz poinformował wspólników o złożeniu w dniu 19 listopada 2009 r. wniosku o ogłoszeniu upadłości spółki. Pozwany został wpisany do (...) Sp. z o.o. jako prezes zarządu w dniu 28 października 2009 r., i do chwili obecnej nie został wykreślony.

Wniosek o ogłoszenie upadłości został prawomocnie zwrócony zarządzeniem z dnia 30 listopada 2009 r. wobec nie dołączenia do wniosku wymaganych dokumentów oraz nieuiszczenia opłaty od wniosku.

Pozwani zostali wezwani do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem.

Ustaleń dokonano w oparciu o dowody urzędowe i prywatne niekwestionowane.

Nie podzielono wniosków pozwanych A. F. i M. S., by złożone przez powoda wnioski dowodowe po złożeniu przez pozwanych odpowiedzi na pozew były sprekludowane, gdyż nie można wymagać od powoda złożenia w pozwie wszystkich dowodów, nawet na okoliczności niekwestionowane, bądź pośrednio przyznane, zaś pozwani nie ustosunkowali się do przed sądowego wezwania do zapłaty.

Oddalono wniosek pozwanej w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii biegłego na okoliczność daty powstania obowiązku zgłoszenia wniosku o upadłość spółki uznając, że sporne okoliczności zostały wyjaśnione na podstawie złożonych dokumentów i wyjaśnienia na rozprawie pozwanej. Z treści tychże dokumentów wynika, że w trakcie sprawowania przez nią funkcji prezesa zarządu istniały przyczyny zgłoszenia wniosku o upadłość spółki, a decyzja jej o rezygnacji z funkcji prezesa wywołana była postawą wspólników o kontynuowaniu przez spółkę działalności.

W takim stanie rzeczy Sąd Okręgowy uznał, że roszczenie powoda oparte na przepisie art. 299 k.s.h. było zasadne w stosunku do pozwanych A. F. i A. S., natomiast niezasadne przeciwko pozwanemu M. S..

Powołany przepis dotyczy subsydiarnej odpowiedzialności członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością za jej zobowiązania w sytuacji braku możliwości zaspokojenia się wierzycieli z majątku spółki.

Odpowiedzialność ta dotyczy członków zarządu powołanych zgodnie z wymogami k.s.h. i umowy spółki i ponoszą ją osoby, które były członkami zarządu, gdy powstała wierzytelność, która nie uległa zaspokojeniu i stała się wymagalna. W przypadku zmiany składu zarządu odpowiedzialność ponoszą osoby, będące członkami zarządu w czasie istnienia zobowiązania, którego egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna.

Dalej Sąd podał, że w aneksie nr (...) do umowy kompleksowej pakietu (...) powód przyznał Spółce (...) limit debetowy w kwocie 100 000 zł w okresie wykorzystania od 25 marca 2008 r. do 25 marca 2009 r. Terminy spłat zaspokojenia wynikającego z zawartej umowy w wysokości obejmującej kapitał w kwocie 790 939,21 zł określone zostały w treści jej postanowień oraz wyciągu z ksiąg bankowych banku. Odsetki umowne od zadłużenia były wymagalne w dniu 25 marca 2009 r., a od należności przeterminowanych od 3 września 2009 r. W takiej sytuacji Sąd przyjął wymagalność zobowiązania co najmniej w dniu 25 marca 2005 r., a zatem przed rezygnacją pozwanej z pełnionej funkcji. W dniu wymagalności zobowiązania funkcje w zarządzie pełnili zarówno A. F., jak i A. S..

Natomiast pozwany M. S. pełnił funkcję prezesa zarządu jedynie w okresie powstania zobowiązania spółki, ale nie jego wymagalności, co legło u podstaw oddalenia przeciwko niemu powództwa.

Dalej Sąd stwierdził, że w procesie opartym na art. 299 k.s.h. wierzyciel winien udowodnić istnienie swojej wierzytelności oraz bezskuteczności egzekucji w stosunku do spółki.

Obie przesłanki w procesie powód wykazał: tj. istnienie tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z 2 września 2009 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Zabrze z 25 września 2009 r. Powód wykazał wszczęcie przeciwko Spółce postępowania egzekucyjnego oraz umorzenie postanowieniem komornika z dnia 11 marca 2011 r. na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c., gdyż egzekucja okazała się skuteczna jedynie do kwoty 11 972,27 zł.

Nie uznano zarzutu pozwanej o brak wykorzystania przez powoda przy prowadzeniu egzekucji z całego majątku spółki, w szczególności ze środków pieniężnych zgromadzonych na 31 grudnia 2009 r. w wysokości 96 795,16 zł, środków trwałych o wartości 96 795,16 zł, pojazdów mechanicznych oraz kaucji w wysokości 14 701 zł w (...) S.A. Z wniosku egzekucyjnego wynika bowiem skierowanie przez powoda egzekucji do całego majątku spółki, w tym wierzytelności, majątku ruchomego oraz rachunków bankowych. Kaucja natomiast została przekazana przez wierzyciela do innej sprawy egzekucyjnej prowadzonej przeciwko spółce. Dodatkowo Sąd stwierdził, że sprawozdanie za 2008 rok wskazuje na pobranie przez spółkę kredytu w wysokości 100 000 zł i zabezpieczenie go zastawami na rzeczach ruchomych oraz cesjami wierzytelności.

Dalej Sąd stwierdził brak wykazania przez pozwaną przesłanki uwalniającej jej od ponoszenia odpowiedzialności poprzez wykazanie zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości w odpowiednim czasie, bądź brak zgłoszenia takiego wniosku bez jej winy.

Sąd zwrócił uwagę, że wniosek o ogłoszenie upadłości spółki, złożony 19 września 2009 r. został prawomocnie zwrócony zarządzeniem z 30 listopada 2009 r., a więc nie wywołuje skutków prawnych.

Podkreślił, że ze sprawozdania za 2008 rok wynika poniesienie przez spółkę straty w wysokości 247 681,88 zł i propozycja pozwanej złożona na zgromadzeniu wspólników postawienia spółki w stan likwidacji lub upadłości, wykazanie w sprawozdaniu za I kwartał 2009 roku poniesienia strat w wysokości 703 155,81 zł i brak kontrahentów oraz prac, a także ponowną propozycję pozwanej o upadłość spółki. Brak podjęcia w tym zakresie przez wspólników uchwały było przyczyną złożenia przez nią rezygnacji z funkcji prezesa zarządu.

Nie można więc przyjąć, by nie zachodziły przesłanki do zgłoszenia przez nią wniosku o ogłoszenie upadłości spółki.

Podstawą zasądzenia odsetek był przepis art. 359 § 2¹ k.c. w zw. z aneksem nr (...) do umowy kompleksowej, zaś rozstrzygnięcia o kosztach postępowania art. 98 k.p.c.

Wyrok Sądu Okręgowego został zaskarżony przez pozwaną A. F. w zakresie rozstrzygnięcia w pkt 3 i 4, domagającej się zmiany poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania za obie instancje.

Apelująca podniosła następujące zarzuty:

1. naruszenia przepisów postępowania:

- art. 278 k.p.c. w zw. z art. 479¹⁴ k.p.c., 217 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku dowodowego w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii biegłego, podczas gdy istnieją poważne wątpliwości co do daty wystąpienia przesłanki konieczności złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości;
- art. 227 k.p.c., 232 k.p.c., 236 k.p.c., 217 k.p.c., 354 k.p.c. polegający na niewypowiedzeniu się przez Sąd w przedmiocie złożonych przez pozwaną wniosków dowodowych;
- art. art. 233 k.p.c. poprzez błędną ocenę zebranych dowodów;

2. błąd w ustaleniach faktycznych:

- poprzez przyjęcie, że w niniejszej sprawie występuje przesłanka bezskuteczności egzekucji warunkująca odpowiedzialność członków zarządu, gdy z dowodów wynika posiadanie przez spółkę majątku, z którego powód mógł się zaspokoić;
- przez przyjęcie braku wystąpienia przesłanki egzoneracyjnej w postaci braku winy pozwanej w niezłożeniu we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości spółki, gdyż pozwana o sytuacji spółki dowiedziała się 26 marca 2009 r., a brak tej wiedzy w dniu 31 grudnia 2008 r.

W apelacji skarżąca zgłosiła wnioski dowodowe.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył:

- apelacja pozwanej jest uzasadniona jedynie w minimalnym zakresie, chociaż z innych przyczyn niż podanych w apelacji.

Ustalony przez Sąd Okręgowy stan faktyczny w sprawie jest prawidłowy, znajduje oparcie w zebranych materiale dowodowym ocenionym w granicach normy art. 233 k.p.c. i ustalenia te Sąd Apelacyjny potwierdza w całości, uznając je za własne.

Z prawidłowych ustaleń faktycznych generalnie Sąd pierwszoinstancyjny wyciągnął trafne wnioski.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutów naruszenia przepisów prawa procesowego, gdyż ewentualna ich zasadność mogła doprowadzić do błędnych ustaleń faktycznych, zaś w dalszej konsekwencji niewłaściwej subsumpcji prawa materialnego.

Za nietrafny należy uznać zarzut skarżącej w przedmiocie naruszenia przepisu art. 233 k.p.c.

Zwrócić należy uwagę na dokonanie przez Sąd oceny wszystkich dowodów zebranych w sprawie. Sądowi można przypisać naruszenie wskazanego przepisu jedynie wówczas, gdy wyciągnięte wnioski wbrew przeprowadzonym dowodom, bądź oceni je niezgodnie z zasadami logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego. Taka zaś sytuacja nie ma miejsca w niniejszej sprawie. Sądowi nie można przypisać naruszenia omawianego przepisu nawet wówczas, gdy strona ta sama dowody oceni w sposób odmienny niżli sąd, który jednak nie pogwałcił wyżej wskazane zasady.

Za nieuzasadnione należy także uznać naruszenie przez Sąd pierwszoinstancyjny pozostałych wskazanych w apelacji przepisów prawa materialnego, a to art. 217, 227, 232, 236, 354 i 278 k.p.c.

W odpowiedzi na pozew pozwana złożyła wnioski dowodowe w zakresie dopuszczenia dowodu z opinii biegłego księgowego, dokumentów załączonych do odpowiedzi na pozew, dokumentów znajdujących się w aktach postępowania upadłościowego spółki, dokumentów znajdujących się w aktach postępowania egzekucyjnego przeciwko spółce, dokumentów znajdujących się w aktach Sądu Rejonowego w Gliwicach w sprawie przeciwko pozwanej pod sygn. VII GC 355/11, przeprowadzenie wywiadu w (...) S.A. (obecnie (...)) w zakresie zdeponowania przez spółkę kaucji, informacji z banku o stanie środków na 31 grudnia 2009 r.

Wnioski dowodowe pozwanej zostały uwzględnione na rozprawie w dniu 30 października 2012 r. z wyjątkiem dopuszczenia dowodu z opinii biegłego, co do którego wydano postanowienie oddalające wniosek i dowodów z dokumentów księgowych znajdujących się w aktach Sądu Rejonowego w Gliwicach pod sygn. VII GC 355/11 oraz dokumentów księgowych złożonych w postępowaniu o ogłoszenie upadłości spółki, co do których nie wydano żadnego postanowienia dowodowego. Brak wydania postanowienia dowodowego co do zgłoszonych dowodów ze wskazanych wyżej dokumentów, co prawda stanowiło uchybienie Sądu, ale nie prowadziło ono do nieważności postępowania, ani nie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu.

Należy podzielić pogląd Sądu Okręgowego w przedmiocie zbędności dopuszczenia w niniejszej sprawie dowodu z opinii biegłego księgowego, w sytuacji możliwości samodzielnego ustalenia – w oparciu o dokumenty księgowe – sytuacji finansowej spółki, której pozwana była prezesem.

Na marginesie należy zauważyć, że w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Gliwicach pod sygn. VII GC 355/11 została już sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu księgowości opinia na okoliczności wnioskowane przez skarżącą.

Chybiony jest zarzut błędnych ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd pierwszoinstancyjny o bezskuteczności egzekucji przeciwko spółce.

Jak trafnie stwierdził Sąd, w niniejszej sprawie na powódce spoczywał ciężar wykazania zaistnienia przesłanek: istnienia zobowiązania Spółki wobec powódki (stwierdzone tytułem egzekucyjnym) oraz bezskuteczności egzekucji wobec spółki tej wierzytelności.

Pierwsza przesłanka została wykazana, jako że powódka dysponuje przeciwko dłużnej spółce tytułem egzekucyjnym.

Dla przypisania członkom zarządu odpowiedzialności odszkodowawczej z art. 299 k.s.h. musi być stwierdzenie bezskuteczności egzekucji w stosunku do spółki, przy czym stan bezskuteczności winien wystąpić na dzień wniesienia powództwa, jak i wyrokowania.

Powód – przedkładając postanowienie komornicze z dnia 11 marca 2011 r. o umorzeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. wykazał bezskuteczność egzekucji z majątku spółki.

Zwrócić należy uwagę na prowadzenie przez powoda egzekucji z całego majątku spółki: nieruchomości, pojazdów, rzeczy ruchomych, środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku bankowym oraz wierzytelności przysługujących spółce, co wyraźnie wynika z postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika sądowego.

W sytuacji podnoszenia przez apelującą zarzutu posiadania przez spółkę majątku (na okres wyrokowania), z którego możliwym byłoby zaspokojenie się przez powoda, na nią przeszedł ciężar wykazania tego majątku, czego nie uczyniła.

W toku procesu pozwana podnosiła m.in. posiadanie przez spółkę na koniec 2009 roku następującego majątku: kaucję na kwotę 14 701 zł zdeponowaną w (...)S.A., środki pieniężne w (...) S.A. na kwotę 14 970,48 zł i środki trwałe o wartości 96 795,16 zł.

Powód wszczął postępowanie egzekucyjne wnioskiem z 14 grudnia 2009 r., spółka miała wielu wierzycieli, a jak już podano wyżej, egzekucja zostanie skierowana do całego majątku, w toku postępowania egzekucyjnego. Ściągnięto na rzecz powoda jedynie kwotę 11 915,77 zł, w tym od wierzyciela (...)z kaucji 3 057 zł.

W dniu 27 grudnia 2010 r. komornik sporządził protokół z miejsca siedziby dłużnika stwierdzając jej opuszczenie przez spółkę i brak majątku ruchomego.

Umorzenie postępowania egzekucyjnego nastąpiło 11 marca 2011 r. i na tę datę spółka nie posiadała żadnego majątku.

Pozwana była członkiem zarządu w okresie od 11 lipca 2008 r. (wpisana do rejestru 12 września 2008 r.) do 17 kwietnia 2009 r. (wykreślona 28 października 2009 r.).

Według art. 299 k.s.h. za zobowiązanie spółki ponoszą odpowiedzialność ci członkowie zarządu, którzy pełnili swoje funkcje w czasie powstania zobowiązania i jego istnienia. Nie ulega wątpliwości istnienie zobowiązania spółki wobec powoda, na które wydany został tytuł wykonawczy w czasie pełnienia przez pozwaną funkcji prezesa zarządu.

Apelująca, jako prezes zarządu, zwłaszcza że zarząd był jednoosobowy, winna była zapoznać się z dokumentacją finansową spółki po objęciu swojej funkcji, na bieżąco monitorować tę sytuację.

Twierdzenie apelującej, iż przed datą 26 marca 2009 r. nie miała wiedzy o złej kondycji finansowej spółki nie może prowadzić do uznania wystąpienia przesłanki egzoneracyjnej skutkującej o zwolnieniu jej od odpowiedzialności za zobowiązanie spółki.

Zwrócić należy uwagę, że nie ma znaczenia kiedy członek zarządu uzyskał wiedzę o istnieniu podstawy do zgłoszenia upadłości spółki, a decyduje chwila, kiedy tę wiedzę był w stanie uzyskać.

Nadto należy wskazać, że pomimo – jak wywodzi apelująca – że dopiero w marcu 2009 roku uzyskała wiedzę o złej sytuacji firmy, uzasadniającej zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości, wniosku takiego nie ogłosiła ograniczając się do sprzeciwienia się uchwale wspólników w dniu 17 kwietnia 2009 r. w przedmiocie kontynuowania działalności spółki, który to sprzeciw nie może być uznany za wykazanie przesłanki egzoneracyjnej.

Reasumując, także za nietrafny należy uznać zarzut błędnych ustaleń odnośnie niewystąpienia przesłanki egzoneracyjnej po stronie apelującej.

Zwrócić należy uwagę, że w postępowaniu apelacyjnym sąd w dalszym ciągu rozpoznaje sprawę merytorycznie, biorąc także pod uwagę zgłoszone zarzuty, w tym procesowe, natomiast naruszenie przepisów prawa materialnego bierze pod uwagę z urzędu, nawet gdy nie zostały podniesione w apelacji.

Pozwem objęto kwotę 122 304,83 zł, na którą składały się następujące pozycje:

- 86 996,80 zł wraz z odsetkami od wniesienia pozwu w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP, a obejmującej kapitał w kwocie 79 939,21 zł i 7 057,59 zł odsetki umowne za okres od 25 marca 2009 r. do 2 września 2009 r.;

- 35 308,13 zł tytułem odsetek od należności przeterminowanej za okres od 3 września 2009 r. do 4 marca 2012 r.,

co wyraźnie wynika z wyciągu z ksiąg bankowych dołączonych do pozwu (k. 5 akt).

Odpowiedzialność członków zarządu za zobowiązania spółki, które nie zostały zaspokojone (art. 239 k.s.h.) ma charakter odszkodowawczy.

Członkowie zarządu ponoszą odpowiedzialność jedynie w takich granicach, w jakich został wydany przeciwko spółce tytuł wykonawczy.

Przeciwko zaś Spółce (...) został wydany bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z 2 września 2009 r. na następujące należności:

- kapitał na kwotę 79 939,21 zł,

- odsetki umowne od 25 marca 2009 r. do 2 września 2009 r. w wysokości 7 057,59 zł;

- koszty 402,69 zł (nie objęte żądaniem pozwu);

- dalsze należne odsetki od kwoty 86 996,80 zł od 3 września 2009 r. w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Niewyegzekwowane odsetki za zwłokę w zapłacie objętym tytułem wykonawczym należności mogą być objęte odszkodowaniem dochodzonym na podstawie art. 299 k.s.h., jednakże winny być zsumowane i określone kwotowo (por. wyrok Sądu Najwyższego z 18 maja 2011 r., III CSK 228/10).

Oznacza to, że pozwana winna ponosić odpowiedzialność za zobowiązania spółki na kwotę 86 996,80 zł (kapitał i odsetki umowne do 25 marca 2009 r.) oraz za skapitalizowane za okres od 3 września 2009 r. do 4 marca 2010 r. na kwotę 35 308,13 zł.

Powodowi nie należą się jednak od kwoty 86 996,80 zł odsetki za dalszy okres według stopy umownej, a jedynie ustawowej, skoro pozwana nie odpowiada z umowy łączącej powoda ze Spółką, a jej odpowiedzialność ma jedynie charakter odszkodowawczy, nie wiążą ją więc zapisy umowne, w tym co do wysokości odsetek.

Ponieważ przy zasądzeniu odsetek od kwoty 86 996,80 zł doszło do naruszenia przepisów prawa materialnego – art. 481 k.c. – w tej części wyrok podlegał zmianie na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., natomiast w pozostałym zakresie apelację – jako niezasadną – oddalono na podstawie art. 385 k.p.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego oparto na przepisie art. 98 k.p.c. w zw. z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych biorąc pod uwagę ustanowienie przez powoda profesjonalnego pełnomocnika procesowego w postępowaniu apelacyjnym.